

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה – מדור "טוב הארץ" ח"א – גליון 154 – אלול תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר תורת משה אלשיך על דברים - פרק כז פסוק א-ח

וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יי אלהי אבתיך לך. אך הנה שני דברים היתה כונת משה רבינו ע"ה להורות לבני ישראל, אחד להשרישם בשורש גדול עד מאד להחזיקם בתורה ובמצות בל ימוטו ברוב טוב שפע הארץ הקדושה אשר היא זבת חלב ודבש, בל ישמנו ויבעטו באומרם הלא הארץ ירושה היא לנו זבת חלב ודבש, ועתה תהיה למלא בטננו טובה ויופיה לאכול למעדנים ולשתות ממתקים, ואם כה יעשו יחפרו ויאבדו חלילה, כי הלא אין דבר ייטיב להם ויחזיקם בארץ כי אם תורה ומצות, ואם ניתנה לנו ארץ זבת חלב ודבש הלא אין זה רק למען נעסוק בתורה כראוי כמאמרם ז"ל. שנית להסיר מלבם בל יאמרו כי לא בחר ה' בהם בעצם, כי עוד אפשר יבחר באחד מגויי הארץ, והוא כי חפצו יתברך היה להכתיב את התורה על האבנים בשבעים לשון להסיר פתחון פה מהאומות. והנה לא יבצר מהתחמץ לבב עם בני ישראל בראותם שנכתב התורה בלשונות הגוים, כי יאמרו האם יבחרו להם תורת ה' האם יקרבו יתברך, ואיה כל מאמרו באומרו בני בכורי ישראל ובנו בחר מכל העמים, כי לא ישיבו אל לבם כי אין זה רק העברת פתחון פה בעלמא:

ועל כן על הענין הראשון ראה משה מאתו יתברך כי הנה היה הוא יתברך עתיד לעשות דבר רשום בעברם את הירדן, למען עשות יסוד מוסד מהדבר הראשון, והוא כי גזר על יהושע שיצוה יעמידו הארון בירדן תחלה, כמאמרם ז"ל (סוטה לג ב) כי הארון היה הולך על ידי לויים אחר שתי מחנות, והיום ההוא על ידי כהנים וקודם לכל המחנות, למען על ידו ייבש הירדן ושלא ימיש משם הארון עד יכלו כל העם לעבור, למען יראו וידעו כי נתינת הארץ והתקיימם בה הכל תלוי בארון, כי הלא כריתת מימי הירדן שהוא התחלת הנחילו יתברך את הארץ ותתן מורך בלב כל גויי הארץ להשמדם עדי עד היה על ידי הארון. בזה הורה כי התורה היא עיקר הכל. על כן מעתה ראה משה כי טוב להזהירם בדבר, אך ראה כי לדבר גדול כזה היה צריך זירוז אחר זירוז, אחד מעתה להזהירם על העתיד, שנית בשעת מעשה, אך הנה בשעת מעשה איננו שם:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה